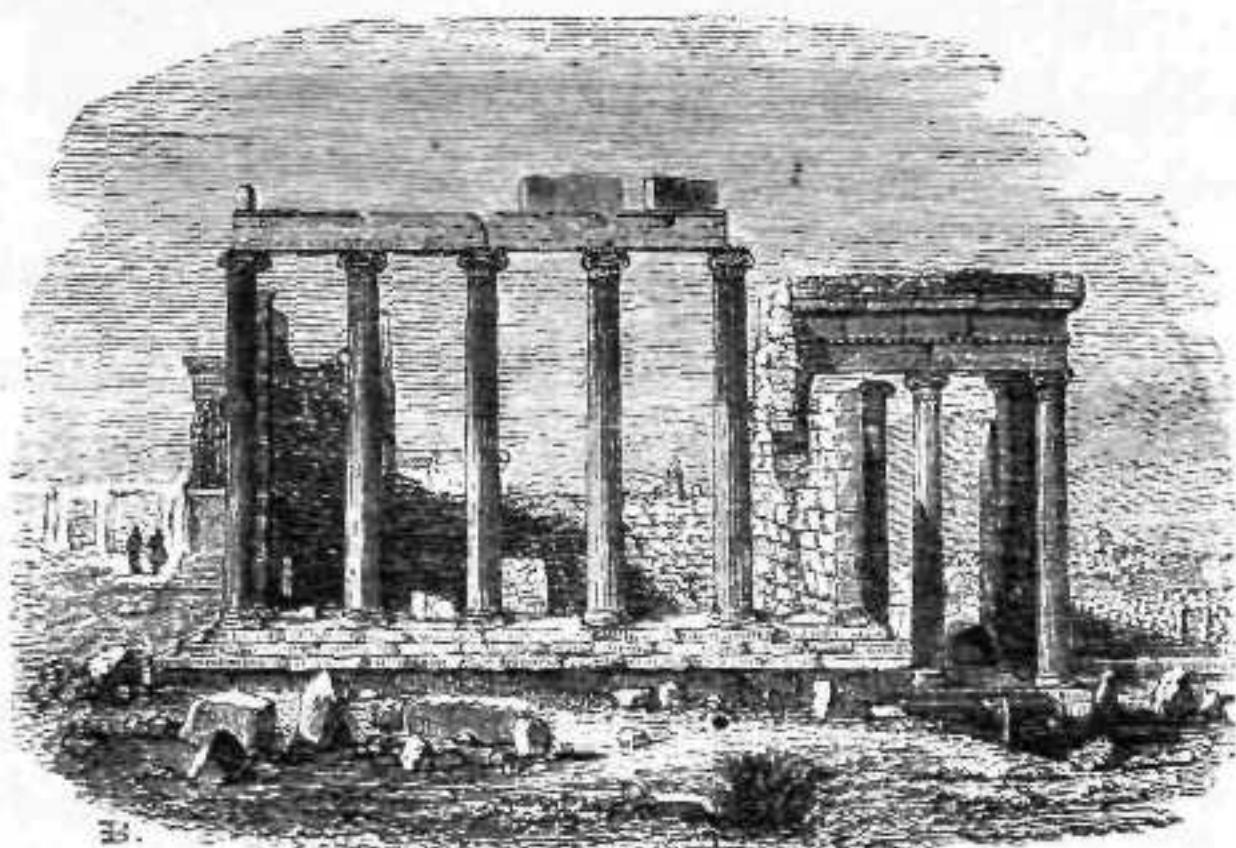


Παρθενών· ὧνομάσθη οὗτῳ διότι ἦτο ναὸς τῆς παρθένου Αθηνᾶς· ἐκτίσθη ἐπὶ Περικλέους ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν διατελούντων τοῦ Φειδίου. Οἱ Παρθενῶν ἔγειροι μ. καὶ 80 ὑφεκατ. μῆκος, 32 πλάτος καὶ 21 ὕψος. Αἱ στῆλαι ἔγουσιν ὕψος 34 ποδῶν καὶ διάμετρον 6 ποδῶν καὶ 2 διπτῦλων, εἶναι δὲ δωρικοῦ ρυθμοῦ μετὰ ῥαβδώσεων. Οἱ Πρόναοις ἦτοι ἡ εἴσοδος τοῦ Παρθενῶνος ἦτον ἐστραμμένη πρὸς ἀνατολάς. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἐν τῇ θέσει ἐστραμμένῃ διὰ πειραικοῦ λίθου ὕψοῦτο τὸ ἄγαλμα τῆς Αθηνᾶς ἔργον τοῦ Φειδίου. Οἱ Πιεσθόδομοις, χρησιμεύων ὡς θησαυροφυλάκειον, ἦτον ἐστραμμένοις πρὸς δυσμάς. Ηἱ ζωοφόροις τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος εἶναι καὶ νῦν ἔτι, μολονότι ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ γρόνου, ἀριστούργημα.

Κατὰ τοὺς πρώτους γρόνους τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ Παρθενὼν μετετράπη εἰς χριστιανικὴν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τζαμίον· καὶ ἀμφοτέρων τῶν περιόδων τὰ ἵγνη φαίνονται καὶ σήμερον, οἷον ἵγνη ἀγιογραφιῶν καὶ κλίμαξ μιναρὲ ἐκτισμένη ἐντὸς τοῦ περιστύλου τοῦ διπισθοδόμου.



Τὸ Ερεχθεῖον.